

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Nehemias, Dux Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

crudelitate in Regem quoque redundante, in patibulo, quod Mardocheus paraverat, suspensus est: Mardocheus, cujus fide & beneficiis ob detectam olim duorum Eunuchorum conjurationem Rex se vivere affirmavit, ad dignitatem & locum Amani evectus: edictum in Judæos irritatum, eisque præterea facultas data est, se de inimicis suis eo ipso die, quo ipsi perire debebant, ulciscendi, occisæque sunt præter decem filios Aman & quingentos viros in urbe Regia per omnes Regis Provincias septuaginta quinque millia, quo factum est, ut grandis cunctos Judaici nominis terror invaderet, ipsique Provinciarum Judices, & Duces & Procuratores Judæos extollerent timore Mardochei, quem Principem Palatii & plurimum posse cognoverant. Plures quoque alterius gentis & sectæ Judæorum Religionis & cæremoniis sese junxerunt. Rex verò publicis literis Judæos justis utentes legibus & filios altissimi & maximi semperque viventis DEI, atque hujus beneficio Patribus suis & sibi Regnum esse traditum & usque hodie custodiri testatus est.

Nehemias
obtinere à Re-
ge facultatem
reparandi
muros Jeru-
salem.

Esd. 1. sc. 1. &
2.

Inter tot tantisque jam aliquot Regum favores nihilominus Judæi, qui habitabant Jerosolymis, hætenus semper erant in afflictione magna & opprobrio apud vicinas gentes, præcipue Samaritanos, à quibus deridebantur, quod *murus Jerusalem diripatus* adhuc jaceret, nec à tanto tempore licuisset mœnia instaurare, ut tum Templum tum civitas esset in tuto, neque pateret omnium injuriis. nunc verò tandem etiam istud obtinuerunt. Erat Susis Nehemias Judæus Artaxerxi à poculis & in paucis charus. Hic per nuntium Jerosolymis missum edoctus miserabilem murorum urbisque statum captata occasione Regi ad mensam cum Regina sedenti ministrans tristiori vultu exponit. Rogante Rege, quorsum istud diceret, petiit, ut si Regi bonum videretur, mitteret se in Judæam cum potestate ædificandi muros Jerusalem. Esthere negotium promovente annuit Rex ea tamen lege, ut præstituto tempore Susas rediret.

Nehemias, Dux Judæorum.

Ædificantur
muri Jerusa-
lem.

Itaque vigesimo Artaxerxis anno cum regionum equitum committatu è Perside in Judæam iter ingressus est. Tertio ad-

ventus sui die convocatis populi Principibus *venite*, inquit, & *edificemus muros Jerusalem, & non simus ultra opprobrium*; simulque ostendit plenam adesse à Rege potestatem; designatâ deinde operum Præfectis ea murorum parte, quam quisque haberet instaurandam, simul undique per circuitum admoventur operi manus; surguntque omnibus ex locis muri, turres, portæque duodecim. Non omiserunt Judæorum hostes conferre consilia, si qua ratione possent eos clam & per insidias invadere opusque disturbare, cum aperto Marte regiâ auctoritate fultos obruere non auderent; at Nehemias imploratô DEI auxiliô *speculatores super muros diurnos nocturnosque constituit*, qui adventum hostis nuntiarent: post murum verò variis locis armatorum præsidia collocavit, ut hostem venientem non imparati exciperent; itaque conatus & consilia Samaritanorum eludit, ut irritis omnibus eorum insidiis, minis, calumniis machinisque intra quinquaginta duos dies murus completeretur, quod in opere tam vasto sanè meritò miratæ sunt omnes vicinæ gentes, quæ stupore simul & timore exanimatæ palam professæ sunt, à DEO factum esse hoc opus.

Inde Nehemias voluit murum DEO dedicari, ut peculiari cura protegeret tam mœnia ipsa, quàm quæcunque eorum ambitu continentur. itaque misit nuntios, qui Levitas undique convocarent, ut facerent dedicationem & *letitiam in actione gratiarum & cantico & in cymbalis, psalteriis & citharis*, cumque tunc incideret etiam festum Scenopegia, habitârunt omnes filii Israël in tabernaculis, quæ fecerant sub dio ex scenis frondeis per septem dies, & *fuit letitia magna nimis*. Esdras autem toto solennitatis tempore quotidie à mane usque ad meridiem in platea, quæ erat ad portam aquarum, coram universo populo legit librum legis, Deuteronomium scilicet; in quo cum audirent horribiles in Prævaricatores Legis comminationes, quas in seipsis experiebantur, solvebantur in lachrymas, quos tamen Nehemias & Esdras consolabantur, & ad lætitiã invitabant.

Quæ quidem eò major fuit, quòd per hos scenopegia dies inventus fuerit sacer ille ignis, quem Jeremias olim ante ruinam Templi de altari sumptum in loco subterraneo abscondi jusserat; qui licet interea in aquam crassam mutatus, nunc tamen insigni

Es. 2. c. 3. 4. &
c. 6. v. 15. &
16.

Dedicatio
murorum.
c. 12. à v. 27.
& cap. 8. to-
to.

Sacer ignis à
Jeremia olim
absconditus

invenitur.
2. Mach. 1.
v. 18.
2. Mach. 2.
v. 7. & 8.

miraculo rursus in ignem reversus inspectante populo Sacrificium absumpsit. Qua occasione creditur inventam quoque fuisse arcam foederis, tabernaculum Mosaicum cum altari thymiamatis, suoque loco restituta; quanquam graves Authores putent, has Judæorum arrhas à Jeremia defossas etiamnum latere, ac primum novissimo tempore per Enoch & Eliam producendas in lucem, ut eorum conversioni ad Christum deserviant. Ipsi etiam Thalmudici negant arcam fuisse amplius inventam, sed loco illius in secundo Templo positum fuisse lapidem tres digitos è terra eminentem.

Fœdus cum
DEO reno-
vatur.
2. Esd. 9. v. 38.
& 2. Esd. 11.
v. 1. & 2.

Ab his curas suas Nehemias convertit ad emendandos populi mores. postea renovatum est fœdus DEum inter & populum; ac postremo, ut sancta civitas fieret iterum plena populo, iussi sunt Principes populi, ac decima pars plebis missa sorte Jerosolymis domicilium figere præter eos, qui *se sponte obtulerant, ut habitarent in Jerusalem.*

Nehemias in
Persidem re-
vertitur.
Esd. 2: c. 5, v.
14.

His aliisque rebus compositis Nehemias reversus est ad Regem in Persidem. Esdras verò cœpit Sacrarum Literarum Codices, earumve partes variis locis dispersas ac tempore captivitatis haud diligenter conservatas summa diligentia colligere, ordinare, & in unum quasi corpus, nominatim libros Regum & Prophetarum Psalmosque redigere, aut etiam negligentia Sacerdotum temporibus Regum Juda multis locis corruptas corrigere. Porro in describenda S. Scriptura usus est characteribus Chaldaicis; nam tempore captivitatis ac deinceps ob commercium Judæis Chaldæorum lingua facta est familiaris; cumque suæ esset valde vicina ac ferè solis literis differret, antiquas Hebraicarum literarum figuras mutarunt scripseruntque characteribus Chaldaicis tum quòd essent ustatiore, tum quòd facilius formari possent; hinc est, quòd ab eo tempore Sacra Scriptura non nisi Chaldaicis literis inter Judæos scripta inveniatur. Antiquum modum scribendi soli Samaritani eorumque posteritæ retinuerunt, à quibus habemus scriptum Hebraicis literis Pentateuchum. Creditur quoque Esdras per libros Paralipomenon seu Chronicorum res gestas populi antiquas in compendium redigisse, quibus deinde addidit historiam sui temporis, quam ipso, incertum quo anno, mortuò postea Nehemias absolvit.

Hic enim retenta semper Ducis autoritate post mortem Artaxerxis, quæ contigit quadragesimo Regni sui anno, Jerosolymam rediit; ubi post multa rursus honesta & laude digna opera jam senex defunctus est, vir, ut ait Josephus, ad virtutem & justitiam natus & in populares suos beneficentissimus relicto sempiterno sui monumento in Jerosolymitanis mœnibus.

Nehemias redit Jerosolymam, ibique moritur. Ef. 2. c. 13. v. 6. & 7.

Silet Historia Sacra per 250. annos.

Cum morte Esdræ & Nehemiæ sacra quoque quiescit historia per ducentos & quinquaginta annos; nullus enim sacer Scriptor toto illo tempore fuit, qui nobis quippiam de rebus Judæicis scriptum relinqueret; unde pauca, quæ ad Judæos pertinent, ex profanis Historicis petenda sunt, quorum primus Herodotus hoc Esdræ & Nehemiæ tempore scribere cœpit, ob id à profanis Authoribus Pater Historiæ appellatus, qui tamen nihil ferè de Judæorum gente attigit, quod Græcia, in qua scribebat, nullum cum iis bellum aut commercium haberet. Ad pertexendam igitur annorum seriem deinceps præcipua de rebus Regni Persarum, ac deinde Græcorum indicare placuit, donec iterum ad sacram Machabæorum Historiam perveniamus.

Jojada, Pontifex Judæorum & Dux.

Filius Eliasib, Esdræ 2. c. 12.

Xerxes hoc nomine secundus, unicus Assueri legitimus filius post Patrem mensibus solam duobus regnat, quo occiso Sogdianus Frater thronum septem mensibus occupat. Istò quoque à militibus interfecto tertius Frater Darius secundus deinceps novendecim annis imperavit; ejus auxiliò Lacedæmones post bellum cum Atheniensibus viginti septem annis gestum ipsas denique Athenas diu obsessas ceperunt.

Jojada succedit Nehemiæ. Xerxes II. Sogdianus. Darius II. Ab An. 3575.

Jonathan, Pontifex Judæorum & Dux.

Filius Jojadæ, Esdræ 2. c. 12.

Darius ex hac vita decedens duos filios reliquit Artaxerxem & Cyrum. Ille Rex, iste Asiæ Administrator à Patre designatus est. Cyrus regnandi avidus, acceptis à Lacedæmonibus, qui ipsius partes tuebantur, copiis Fratri bellum infert; cui tamen postea in prælio interfectus pacatum Imperium relinquit.

Jojadæ succedit Jonathan.

Artaxerxes. Ab An. 3594.

Ff 3

Non